

лагамъ даже, че днесъ ще дойдатъ мнозина.

Камбуровъ. Това изглежда интересно. Какво ново поле се открива!

Шайновъ. Поле, широко поле, братъ. Свѣта живѣе само съ спекули и суета. И трѣбва да се използува.

Камбуровъ. Хубаво плетемъ мрежата за другитѣ, но какво да направимъ за наши жени, да иматъ повече довѣрие въ насъ?

Шайновъ. Тъкмо по това съмъ мислилъ тази сутринь.

Камбуровъ. И какво намисли?

Шайновъ. Трѣбва така да ги подиграмъ, да се засрамятъ отъ своите вѣчни подозрения.

(Влиза слугата Иванчо)

Иванчо. Нѣкой си господинъ Мелезовъ иска да влезе.

Шайновъ. Да дойде.

(Влиза Мелезовъ, следъ като Камбуровъ излиза)

Шайновъ. А а! Господинъ Мелезовъ — не мога да ви позная! Тъй сте се разхубавили; загладили сте кожата си — човѣкъ не би ви далъ четиридесетъ години.

Мелезовъ. (Засмѣнъ) Тъй ли? .. Азъ редовно пия сока отъ японската. Точно следъ полвинъ часъ вземамъ праховете.

Шайновъ. И затова действието е чудесно. Нека следвате единъ месецъ тоя курсъ, тогава ще приказваме.

Мелезовъ. Остави се: нѣмахъ си работа, та се похвалихъ на другаря си. Сега и той иска да се подмладява, но иска да знае лѣкаря, че да иде при него. Иска да го види да не е нѣкой.